

No. E01.94.0197.

Datum uitspraak: 18 maart 1996.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

C.A.T. Pulles en dr C.F.M. Pulles-Heintzberger, beiden te Maastricht
(appellanten)

en

gedeputeerde staten van Limburg (verweerders).

Bij hun besluit van 25 januari 1994 hebben burgemeester en wethouders van Maastricht vastgesteld het "bestemmingsplan Randwyck, Uitwerkings- en wijzigingsplan Pietersplas".

Het besluit van burgemeester en wethouders is aangehecht.

Verweerders hebben bij besluit van 26 april 1994, Hoofdgroep R.O.V./G.Z., nummer 94/19936M, beslist over de goedkeuring van dit plan.

Het besluit van verweerders is aangehecht.

Tegen dit besluit van verweerders hebben appellanten bij brieven van 5 juni 1994 en 16 augustus 1995 beroep ingesteld.

Deze brieven zijn aangehecht.

Het geschil is op 2 januari 1996 behandeld in een openbare zitting van de Afdeling, waarin zijn verschenen appellanten, in persoon, verweerders, vertegenwoordigd door mr I.M.D. Vossen en ir A.J.G.M. Berden, en burgemeester en wethouders van Maastricht, vertegenwoordigd door H.J.G. Goessen.

In rechte

In artikel 36, eerste lid, van de Wet op de Raad van State is, voor zover hier van belang, bepaald dat hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing is indien bij de Afdeling beroep kan worden ingesteld.

Het plan betreft een uitwerking en wijziging van een deel van het vigerende, op 1 juli 1980 vastgestelde bestemmingsplan "Randwyck", dat door verweerders bij hun besluit van 16 december 1980 gedeeltelijk is goedgekeurd en waarover in laatste instantie is beslist bij Koninklijk besluit van 16 december 1982, no. 124.

Het gebied waarop het uitwerkings- en wijzigingsplan betrekking heeft is grotendeels ontgrond.

De zuidelijke helft wordt in beslag genomen door het noordelijke deel van de in totaal circa 90 ha grote Zuidplas, welke plas zich voor het overige op het grondgebied van de gemeente Eijsden bevindt.

In de noordelijke helft bevindt zich de kleinere Pietersplas.

Het plan voorziet in een recreatieve inrichting van het gebied ten behoeve van de oever- en waterrecreatie, waartoe de Pietersplas in noordelijke richting zal worden uitgebreid.

In de Pietersplas zijn twee jachthavens voorzien met in totaal 450 ligplaatsen.

Appellanten hebben aangevoerd dat gelet op het aantal ligplaatsen in het plangebied en in de omgeving daarvan het Besluit milieu-effectrapportage verplicht tot het opstellen van een milieu-effectrapport.

De Afdeling overweegt dienaangaande het volgende.

In hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer is de milieu-effectrapportage geregeld.

Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, van deze wet worden bij algemene maatregel van bestuur de activiteiten aangewezen die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu.

Voorts is in dit artikellid bepaald dat daarbij een of meer besluiten van bestuursorganen ter zake van die activiteiten worden aangewezen bij de voorbereiding waarvan een milieu-effectrapport moet worden gemaakt.

Ingevolge het derde lid van artikel 7.2 kan bij de maatregel worden bepaald dat de aanwijzing van een activiteit of een besluit slechts geldt in daarbij aangewezen gevallen.

Ten tijde van de vaststelling van het in geding zijnde plan was bedoelde algemene maatregel van bestuur het Besluit milieu-effectrapportage van 20 mei 1987, Stb. 1987, 278, zoals gewijzigd bij besluit van 24 februari 1992, Stb. 1992, 107.

In onderdeel C van de bij dat besluit behorende bijlage zijn de activiteiten en gevallen als bedoeld in de hiervoor geciteerde bepalingen van de Wet milieubeheer aangewezen.

Als besluiten bij de voorbereiding waarvan de milieu-effectrapportage dient te worden uitgevoerd wordt voor een aantal van deze activiteiten/gevallen genoemd de vaststelling van een ruimtelijk plan dat als eerste in de desbetreffende aanleg voorziet.

Ingevolge onderdeel A, onder 1, van de bijlage dient onder "ruimtelijk plan" te worden verstaan: een streekplan, structuurplan of bestemmingsplan.

Ingevolge onderdeel B, onder 7, van de bijlage wordt onder "ruimtelijk plan" mede begrepen: a) een vrijstelling als bedoeld in artikel 17, 19 of 65 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, b) een aanwijzing als bedoeld in artikel 6, tweede lid, 37, tweede lid, of 37, vijfde lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening en c) een uitwerking of een afwijking als bedoeld in artikel 4a, achtste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

De Afdeling stelt vast dat een plan als thans in geding, dat is gebaseerd op artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, niet kan worden aangemerkt als ruimtelijk plan in de zin van onderdeel C van de bijlage bij het Besluit milieu-effectrapportage.

De vaststelling van het in geding zijnde plan is reeds hierom geen besluit bij de voorbereiding waarvan de opstelling van een milieu-effectrapport verplicht is ingevolge het Besluit milieu-effectrapportage.

Uit het voorgaande volgt dat dit bezwaar ongegrond is.

Appellanten hebben voorts aangevoerd dat het in geding zijnde plan in strijd is met de uitwerkings- en wijzigingsbepalingen van het bestemmingsplan "Randwyck".

Appellanten stellen zich op het standpunt dat de bestemming "Recreatiegebied 1" een jachthaven niet toelaat aangezien het aldus aangewezen gebied is bestemd voor dagrecreatie en er geen milieuvervuilende activiteiten mogen plaatsvinden en dat aan de in de uitwerkingsbepalingen gestelde eisen ten aanzien van de verhouding water/land/vrije natuur niet is voldaan.

Ingevolge artikel 13, eerste lid, van de voorschriften van het bestemmingsplan "Randwyck" zijn de voor "Recreatiegebied 1" aangewezen gronden bestemd voor a) dagrecreatieve doeleinden met de daarbij behorende voorzieningen, b) recreatief water met watergebonden recreatieve activiteiten en c) natuurgebied, waaronder wordt verstaan gronden die zijn bestemd voor het behoud, herstel en de ontwikkeling van de aldaar voorkomende dan wel daaraan eigen natuurwetenschappelijke, landschappelijke of cultuurhistorische waarden, binnen dit kader passende agrarische activiteiten, alsmede voor doeleinden van extensieve recreatie.

Op de in lid 1, onder a, bedoelde gronden mag worden gebouwd ten behoeve van de bestemming, op de onder b bedoelde gronden mogen andere

bouwwerken worden opgericht die qua aard en afmetingen bij deze bestemming passen, terwijl op de onder c bedoelde gronden niet mag worden gebouwd.

In artikel 21 is bepaald dat burgemeester en wethouders het plan onder meer wat betreft de als "Recreatiegebied 1" aangewezen gronden dienen uit te werken overeenkomstig de nader in dat artikel aangeduide regelen.

Ten aanzien van de bestemming "Recreatiegebied 1" zijn in lid 1, onder X, aangegeven de te realiseren verhouding land/water en natuurgebied/dagrecreatie en is voorts onder meer bepaald dat uitsluitend mogen worden opgericht voorzieningen ten behoeve van de dagrecreatie, waaronder een kantinegebouw, een restaurant, verkoopkiosken en een botenverhuurpunt.

In het plan zijn gronden in de zuidelijke helft van de Pietersplas bestemd tot "Water" met de nadere aanduiding "ligplaatsen jachthaven". Ingevolge artikel 6 van het plan zijn deze gronden bestemd voor aanlegsteiger ten behoeve van de niet-beroepsvaart met, voor zover hier van belang, een ligplaatsencapaciteit ten behoeve van de recreatievaart van 300 in het zuiden van de Pietersplas.

Aanlegsteigers met ligplaatsen ten behoeve van de recreatievaart zijn naar het oordeel van de Afdeling niet in strijd met de bestemming "Recreatiegebied 1" nu het gebruik hiervan kan worden aangemerkt als watergebonden recreatieve activiteit en aanlegsteigers kunnen worden aangemerkt als andere bouwwerken die qua aard en afmetingen bij deze bestemming passen.

Uit de door verweerders overgelegde berekeningen, waarvan de onjuistheid niet is gebleken, blijkt dat de in de uitwerkingsvoorschriften bepaalde verhouding water/land en natuurgebied/dagrecreatie in acht is genomen.

Dit bezwaar is mitsdien ongegrond.

Ten aanzien van de overige in beroep aangevoerde bezwaren overweegt de Afdeling het volgende.

Ingevolge artikel 11, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening kan bij een bestemmingsplan worden bepaald dat het plan moet worden uitgewerkt volgens bij het plan te geven regelen.

Mede gelet op het belang van de rechtszekerheid van belanghebbenden dient ervan te worden uitgegaan dat de bevoegdheid van gedeputeerde

staten om een uitwerkingsplan te toetsen in het algemeen beperkt is tot de bij het bestemmingsplan gegeven regelen.

Appellanten hebben niet aannemelijk gemaakt dat de wijze waarop aan de uitwerking vorm is gegeven, voor zover daaraan bij het bestreden besluit goedkeuring is verleend, tot afwijking van dit uitgangspunt zou moeten leiden.

Mitsdien kunnen ook de overige in beroep aangevoerde bezwaren niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

De Afdeling acht geen termen aanwezig toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld te Den Haag door mr J. de Vries, Voorzitter,
drs G.A. Posthumus en P. Vink, Leden, in tegenwoordigheid van
mr ir E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. De Vries
Voorzitter

w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar overeenkomstig artikel 8:78 van de
Algemene wet bestuursrecht op 18 maart 1996.

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

No. E01.94.0197 210

verzonden: